

The background of the cover is a vibrant jungle scene. Geronimo Stilton, an orange mouse wearing a red helmet with goggles and a green jumpsuit with blue straps, is the central figure. He is holding two yellow ropes or sticks, one in each hand, and has a surprised or excited expression. To his left, a blue and yellow toucan is perched on a branch. The title 'Geronimo Stilton' is at the top, and the main title 'NO SÓC UN SÚPER-RAT!' is at the bottom in large, 3D block letters. The publisher's name 'Estrella Polar' is at the very bottom.

Geronimo Stilton

**NO SÓC UN
SÚPER-RAT!**

Estrella Polar

Geronimo Stilton

NO SÓC UN SÚPER-RAT

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Idea original d'Elisabetta Dami

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta d'Andrea da Rold (diseño) – Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic: Laura dal Maso / theWorldofDot

Il·lustracions pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny) i Ennio Bufi

MAD5 (disseny pàg. 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa: Andrea da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions internes d'Elena Tomasutti (disseny)

i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic: Merengueta Gingermouse i Yuko Egusa

Títol original: *Non sono un supertopo!*

Traducció de David Nel-lo

© 2008, 2016, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia / www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà, Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2014, 2016, Editorial Planeta S. A.

© 2014, 2016, de les característiques d'aquesta edició: Grup Editorial 62 s.l.u.,

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: gener del 2014

Primera edició en aquesta presentació: març de 2016

ISBN: 978-84-16520-54-1

Dipòsit legal: B. 1.411-2016

Impressió: Egedsa

Imprès a Espanya - *Printed in Spain*

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

TRAMPA PER A RATOLINS

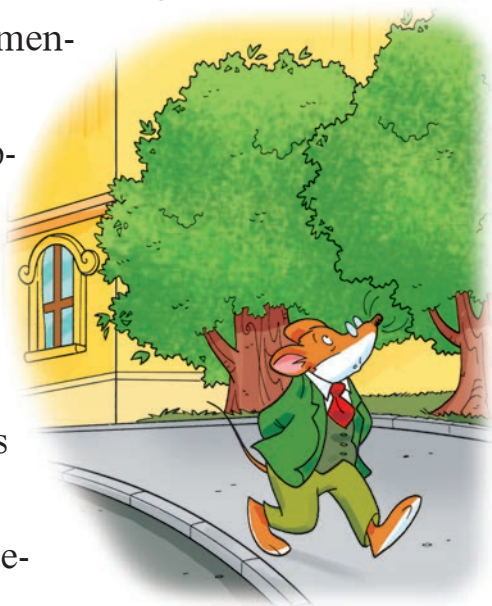
El meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i aquesta **AVENTURA** que esteu a punt de llegir és una de les meves preferides!

A mi també m'agrada molt llegir: de fet, aquesta història va començar gràcies a un llibre...

Era una tarda de dissabte de **PRIMAVERA** i

jo havia sortit xiulant de la redacció de *L'Eco del Rosegador*, el diari que dirigeixo i el més famós de l'Illa dels Ratolins.

Estava content perquè te-

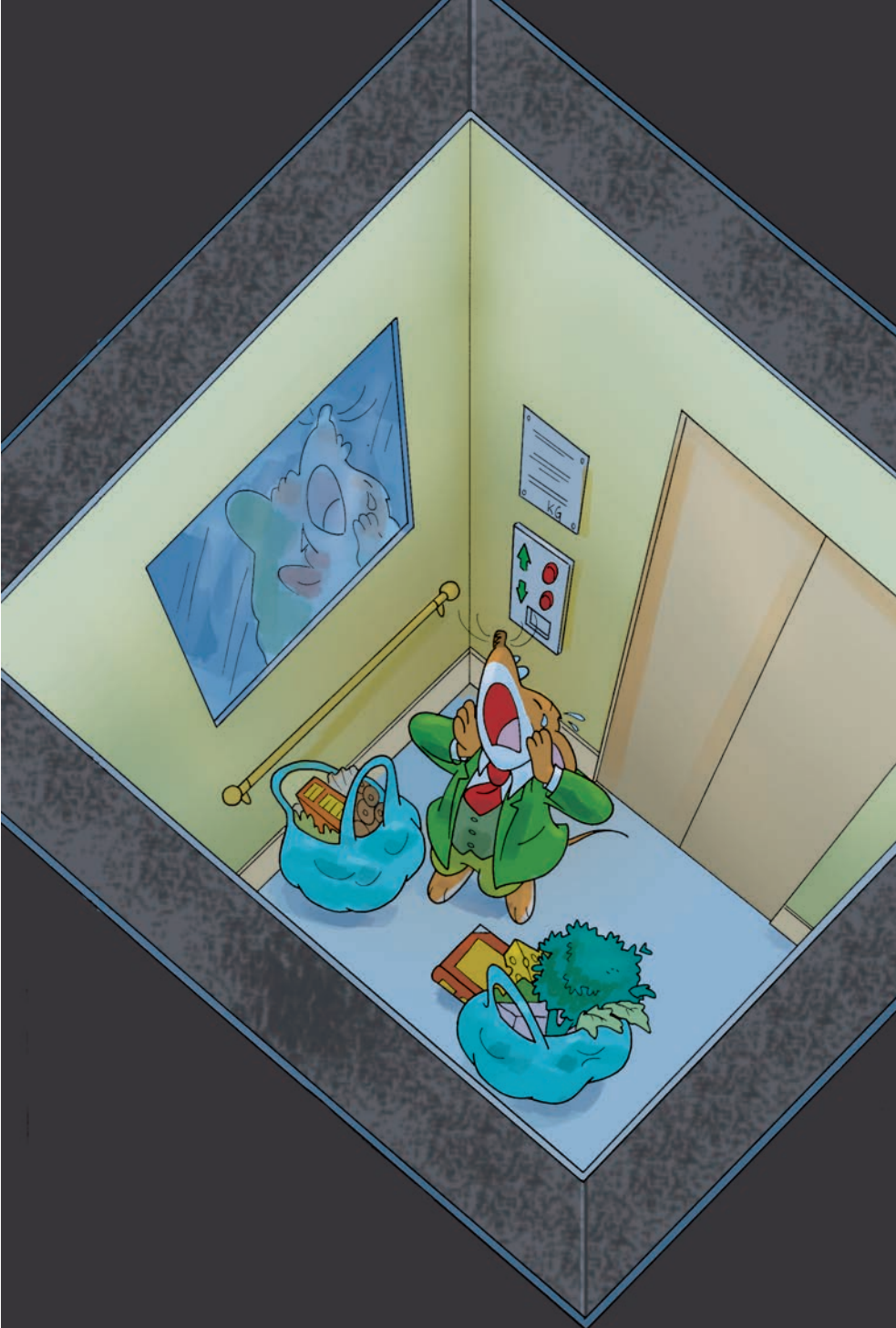
nia plans d'anar a comprar i després pensava anar a la **BIBLIOTECA DE RATALONA** a buscar un llibre que feia temps que volia llegir.

Vaig trobar el **l l i b r e**, el vaig agafar en préstec i em vaig dirigir cap a la sortida. En aquell moment el porter va cridar:

-LA BIBLIOTECA TANCAAAAAAAAAAAAAA!

Em vaig afanyar a entrar a l'ascensor i vaig prémer el **B O T Ó** per baixar, però quan vaig arribar a mig camí, entre el tercer i el segon pis, vaig sentir un grinyol sinistre i la cabina es va quedar travada. Després es va apagar la llum i em vaig trobar enmig de la foscor absoluta. Aleshores em vaig posar a xisclar: —Auxili! L'**ASCENSOR** s'ha quedat encallat!

Aterrit, vaig pensar: «M'he quedat tancat en un ascensor, és dissabte a la tarda... i ningú no sap que estic atrapat aquí!».

Sentia una **SUOR** freda que em corria pels bigotis, tenia rodaments de cap i el cor m'anava a cent per hora!

Vaig començar a picar amb les potes contra la porta d'acer, tot cridant:

—Estic tancat a l'ascensor!

Justament en aquell instant em va semblar veure alguna cosa que es movia en la **FOSCOR** i vaig deixar anar un xisclet:

-Aaaaaaaahh!

Després, quan ho vaig mirar més bé, vaig comprendre que era la meva pròpia imatge **REFLECTIDA** al mirall de l'ascensor!

UNA EMERGÈNCIA DE BIGOTIS!

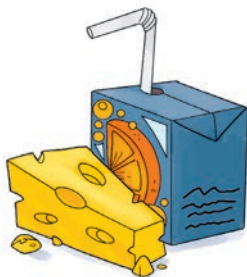
Vaig provar de raonar:

—Vejam, ara és dissabte a la tarda i la biblioteca no tornarà a obrir fins dilluns al matí. Esperaré **tranquil·lament** i...

Però la sola idea d'esperar fins dilluns, tancat en un ascensor, em va produir un atac de **PÀNIC** felí i vaig posar-me a fer el ploricó:

— **AUXILIIIIIIIIIIII! AUXILIIIIIIIIII!**

Vaig voler fer el cor fort i vaig seure a terra, vaig remenar les bosses del mercat, vaig trobar un bocinet de **for-matge**, que vaig rosegar, i després vaig beure uns glopets de **TARONJADA**.

Per sort, acabava d'anar al mercat: un bocinet de formatge em calma més que una tassa de tilla (sóc un rat honrat i una mica golafre: m'encanta el formatge!). Aquell cop també va funcionar i durant una estoneta em vaig sentir millor. A continuació se'm va ocórrer que, per entretenir-me una mica, estaria bé fullejar el llibre que havia agafat en **PRÉSTEC**. Ja feia temps que el volia **llegir!**

Però vaig pensar: «Quina pena que no hi hagi prou llum. De fet, això està

FOSC com la **GOLA DEL LLOP!**».

Tots aquells pensaments em van recordar que jo no suporto estar en llocs tancats: pateixo de claustrofòbia!

Arribat a aquest punt em vaig fer un **COIXÍ** amb l'americana, em vaig ajeure i vaig intentar agafar el son. Esperava que, si aconseguia dormir, el temps faria més via. Però per desgràcia no vaig poder adormir-me: va ser una nit interminable de debò!

Em **girava** i **regirava**, ara cap a un costat, ara cap a l'altre, i així durant hores, fins que em vaig adormir i vaig tenir uns malsons espantosos.

Fins i tot vaig somiar que estava tancat en un sarcòfag egipci i que no en podia sortir!

QUIN MALSON!

Va arribar el matí de diumenge, però només me'n vaig adonar quan vaig mirar les busques fosforescents del meu **RELOJ** de butxaca, ja que dins de l'ascensor no hi arribaven els

rajos de sol! Per fer el cor fort vaig repetir-me:
—Tard o d'hora arribarà el dilluns i aleshores algú em vindrà a **salvar**, només és una qüestió de temps i paciència!

Per sort, al migdia va passar una cosa del tot inesperada...

Vaig sentir un dring...:

Vaig fer un bot: què era allò?

Alguna cosa em vibrava a la butxaca!

rinnnnning!

[illegible]

Aleshores em vaig clavar un cop de pota al front. Per mil formatgets de bola! Era el meu **TELÈFON MÒBIL!**

Que babau! Com és que no hi havia pensat abans? El vaig agafar, amb les potes tremoloses, i vaig balbucejar tot emocionat:

—Ssssí? Sóc un babau... vull dir que sóc un Stilton... no, que sóc Geronimo i m'he... m'he quedat tancat a l'ascensor! Veniu a treure'm, sisplauuuuuuuuuu!

El mòbil! Com és que no hi havia pensat abans?

